KOSKEN TL KUNNAN YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYKSET

SISÄLLYSLUETTELO

1. LUKU YLEISET MÄÄRÄYKSET
1 § Tavoite
2 § Määräysten antaminen ja valvonta
3 § Määräysten soveltaminen ja suhde muihin määräyksiin
4 § Paikalliset olosuhteet
5 § Määritelmät
2. LUKU JÄTEVEDET
6 § Jätevesien käsittely jätevesiviemäriin liittymättömillä kiinteistöillä
7 § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu
8 § Mattojen ja tekstiilien pesu
9 § Työmaavesien johtaminen
10 § Vesikasvillisuuden poisto
3. LUKU JÄTTEET JA KEMIKAALIT
11 § Jätteiden hyödyntäminen maarakentamisessa
12 § Vaarallisten aineiden säilytys kiinteistöllä
13 § Tilapäiset murskauslaitokset
14 § Lumenkaatoalueen sijoittaminen
15 § Maalämpöjärjestelmien rakentaminen
4. LUKU ILMANSUOJELU
16 § Ilmassa kulkeutuvien päästöjen hallinta
17 § Rakennusten, rakenteiden, esineiden tai alueiden kunnostus- ja puhtaanapitotyöt
5. LUKU MELUNTORJUNTA
18 § Ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaista ilmoitusta edellyttävät toiminnat ja tapahtumat
6. LUKU ELÄINTEN PITO JA LANNAN KÄSITTELY
19 § Jaloittelualueet ja ratsastuskentät
20 § Lannan levitys ja aumaus
7. LUKU MUUT MÄÄRÄYKSET
21 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä
22 § Seuraamukset ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta tai laiminlyönnistä
8. LUKU VOIMAANTULOMÄÄRÄYKSET
23 § Ympäristönsuojelumääräysten voimaantulo

KOSKEN TL KUNNAN YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYKSET

Nämä ympäristönsuojelumääräykset on hyväksytty ympäristönsuojelulain (YSL 527/2014) 202 §:n perusteella Kosken Tl kunnanvaltuustossa x.x.2026 § x.

1. LUKU YLEISET MÄÄRÄYKSET

1 § Tavoite

Ympäristönsuojelumääräysten tavoitteena on paikalliset olosuhteet huomioon ottaen ehkäistä ympäristön pilaantumista sekä poistaa ja vähentää pilaantumisesta aiheutuvia haittoja siten kuin ympäristönsuojelulaissa (527/2014, myöhemmin YSL) säädetään.

2 § Määräysten antaminen ja valvonta

2.1 Kosken Tl kunnanvaltuusto on antanut ympäristönsuojelumääräykset ympäristönsuojelulain 202 §:n perusteella.

2.2 Ympäristönsuojelumääräysten noudattamista valvoo YSL 22 §:n mukaisesti kunnan ympäristönsuojeluviranomainen, jona Kosken Tl kunnassa toimii Kosken Tl ympäristönsuojelulautakunta kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetun lain (64/1986) 5 §:n mukaisesti.

2.3 Kosken Tl ympäristönsuojelulautakunta voi siirtää sille näissä määräyksissä kuuluvaa ratkaisuvaltaa alaiselleen viranhaltijalle siten kuin kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetun lain (64/1986) 7 §:ssä säädetään.

3 § Määräysten soveltaminen ja suhde muihin määräyksiin

3.1 Määräykset ovat voimassa koko kunnan alueella, ellei muualla näissä määräyksissä toisin määrätä.

3.2 YSL 202 §:n 2 momentin mukaisesti ympäristönsuojelumääräykset eivät voi koskea:

1) luvanvaraista, ilmoituksenvaraista tai rekisteröitävää toimintaa
2) 31 §:ssä tarkoitettua koeluonteista toimintaa
3) 120 §:ssä tarkoitettuja poikkeuksellisia tilanteita
4) 136 §:n 1 momentissa tarkoitettua pilaantuneen maaperän ja pohjaveden puhdistamista koskevaa ilmoitusmenettelyä
5) puolustusvoimien tai rajavartiolaitoksen toimintaa.

Määräykset voivat YSL 202 §:n 3 momentin mukaisesti koskea:

1) toimia, rajoituksia ja rakennelmia, joilla ehkäistään päästöjä tai niiden haitallisia vaikutuksia
2) erityisen häiritsevän tilapäisen melun tai tärinän torjuntaa
3) toimintojen sijoittumisen ympäristönsuojelullisia edellytyksiä asemakaava-alueen ulkopuolella
4) sellaisten alueiden määrittelyä, joilla ympäristön erityisen pilaantumisvaaran vuoksi on kielletty jäteveden johtaminen maahan, vesistöön taikka ojaan, lähteeseen, tekolammikkoon tai vesilain 1 luvun 3 §:n 1 momentin 6 kohdan mukaiseen noroon
5) sellaisten alueiden ja vyöhykkeiden määrittelyä, joilla lannan ja lannoitteiden sekä maataloudessa käytettävien ympäristölle haitallisten aineiden käyttöä rajoitetaan
6) valvontaa varten tarpeellisten tietojen antamista

7) vesien ja meriympäristön tilan parantamista koskevia toimia, jotka ovat vesienhoidon ja merenhoidon järjestämisestä annetun lain mukaisen vesienhoitosuunnitelman tai merenhoitosuunnitelman mukaan tarpeellisia.

3.3 Ympäristönsuojelumääräyksiä noudatetaan muiden kunnallisten säännöstöjen rinnalla ja tarvittaessa samanaikaisesti. Mikäli samasta asiasta on määrätty muussa kunnallisessa säännöstössä, tulee ympäristönsuojelumääräystä noudattaa aina silloin, kun sen voidaan katsoa johtavan parempaan ympäristönsuojelulliseen tulokseen tai tasoon.

3.4 Kunnan muiden viranomaisten tulee lupa-asiaa ratkaistessaan tai muuta viranomaispäätöstä tehdessään ottaa huomioon mitä näissä määräyksissä säädetään.

4 § Paikalliset olosuhteet

Kosken Tl kunnassa paikalliset olosuhteet ja alueet, joilla ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen edellyttävät tarkennettuja yleisiä määräyksiä, ovat seuraavat alueet:

Pohjavesialue muodostuu varsinaisesta pohjavesialueesta ja pohjaveden muodostumisalueesta. 1-luokkaan kuuluvat pohjavesialueet ovat yhdyskunnan vedenhankinnan kannalta tärkeiksi luokiteltuja pohjavesialueita ja 2-luokkaan kuuluvat alueet ovat vedenhankintaan soveltuvia pohjavesialueita. E-luokan pohjavesialueet ovat pohjavedestä riippuvaisia ekosysteemejä.

Kosken Tl kunnan alueella luokiteltuja pohjavesialueita ovat Sorvaston (1), Hevonlinnankukkulan (1E), Linturahkan (1), Nummijärven (1) sekä Liipolan (2E) ja Säärensuon (2) pohjavesialueet.

Vedenottamon suoja-alue, jolla tarkoitetaan vedenottamon kauko- ja lähisuojavyöhykkeitä, joilla alueen käyttöä on rajoitettu vedenlaadun turvaamiseksi. Suoja-alueet vedenottamolle määrätään vesilain nojalla hakemuksesta.

Rantavyöhyke on rantaviivaan rajoittuva alue, jolle sijoittuvalla rakentamisella ja muulla toiminnalla on välittömiä vaikutuksia vesistöön sekä rantaluontoon ja maisemaan. Rantavyöhykkeen leveyteen vaikuttavat alueen kasvillisuus, maisema, maasto ja muut luonnonolosuhteet.

Näissä määräyksissä rantavyöhykkeellä tarkoitetaan 100 metrin etäisyydellä keskivedenkorkeuden mukaisesta rantaviivasta sijaitsevia ranta-alueita Paimionjoen, Sorvastonjärven, Liipolanjärven, Kalattoman ja Hevonlinnanjärven varsilla sekä muilla vesilain (587/2011) 3 §:n määritelmän mukaisilla alueilla.

Näiden sijaintitiedot löytyvät Kosken Tl kunnan internetsivuilta osoitteesta www.koski.fi kohdasta Karttapalvelut → aineisto tai sijaintia voi tiedustella Kosken Tl ympäristönsuojelusta.

5 § Määritelmät

<u>Jätevesi- ja vesiasiat</u>

harmaa jätevesi = talousjätevesi, joka ei sisällä käymäläjätevesiä (pesemiseen, ruoanlaittoon, astianpesuun ja pyykinpesuun käytetty vesi)

jäteveden maahanimeyttämö = maahan kaivettu tai pengerretty jäteveden käsittelylaitteisto, jossa vähintään saostussäiliöissä esikäsitelty jätevesi imeytetään maaperään puhdistumaan

jäteveden maasuodattamo = maahan kaivettu tai pengerretty jäteveden käsittelylaitteisto, jossa vähintään saostussäiliöissä esikäsitelty jätevesi puhdistuu kulkeutuessaan rakennetun, pääasiassa hiekkaa tai muuta maa-ainesta olevan suodatinkerroksen läpi, ja tämän jälkeen jätevesi kootaan putkistolla sekä johdetaan edelleen jatkokäsittelyyn tai maastoon. Maasuodattamo varustetaan sijoituspaikan sitä edellyttäessä tiiviillä pohjalla.

jätevesi = käymäläjätevesi ja harmaa jätevesi

jätevesiviemäri = vesihuoltolaitoksen jätevesiviemäri

kuivakäymälä (kuivavessa) = yleisnimitys käymälälle, jossa jätösten huuhtelemiseen ei käytetä vettä, vaan ne kerätään sellaiseen muotoon, että ne voidaan käsitellä kuivana. Jätökset kertyvät astiaan tai säiliöön, jossa ne joko kompostoidaan, kuivataan, pakastetaan tai poltetaan.

käymäläjätevesi (mustat jätevedet) = vesi-wc:stä muodostuva jätevesi

perustason puhdistusvaatimus = ympäristöön johdettavasta jätevedestä aiheutuva kuormitus vähenee orgaanisen aineen osalta vähintään 80 %, kokonaisfosforin osalta vähintään 70 % ja kokonaistypen osalta vähintään 30 % verrattuna haja-asutuksen kuormitusluvun avulla määritettyyn käsittelemättömän jäteveden kuormitukseen.

perustasoa ankarampi puhdistusvaatimus = ympäristöön johdettavasta jätevedestä aiheutuva kuormitus vähenee orgaanisen aineen osalta vähintään 90 %, kokonaisfosforin osalta vähintään 85 % ja kokonaistypen osalta vähintään 40 % verrattuna haja-asutuksen kuormitusluvun avulla määritettyyn käsittelemättömän jäteveden kuormitukseen.

pienpuhdistamo = muu jäteveden käsittelylaite kuin saostussäiliö, umpisäiliö, maahanimeyttämö tai maasuodattamo. Laitteen toimintaperiaate voi olla mekaaninen, kemiallinen, biologinen tai niiden yhdistelmä.

puhdistettu jätevesi = ympäristönsuojelulain 527/2014 ja asetuksen 157/2017 edellyttämälle tasolle puhdistettu jätevesi

saostussäiliö (saostuskaivo, sakokaivo) = jäteveden yksi- tai useampiosainen, vesitiivis mekaaninen esikäsittelylaite, jonka läpi jätevesi virtaa

talousjätevesi = asuntojen, toimistojen, liikerakennusten ja laitosten vesikäymälöistä, keittiöistä, pesutiloista ja niitä vastaavista tiloista ja laitteista peräisin oleva jätevesi sekä ominaisuuksiltaan ja koostumukseltaan vastaava karjatilojen maitohuoneista tai muusta elinkeinotoiminnasta peräisin oleva jätevesi

umpisäiliö = vesitiivis jäteveden tilapäiseen varastoimiseen tarkoitettu säiliö, josta ei ole jäteveden purkuputkea ympäristöön

vesihuoltolaitos = laitos, joka huolehtii yhdyskunnan vesihuollosta kunnan hyväksymällä toiminta-alueella

vesijohto = vesihuoltolaitoksen vesijohto

vähäinen jätevesi = jätevesi, jota syntyy talouksissa, joissa käyttövesi kannetaan tai johdetaan siihen verrattavalla tilapäisellä vesijohdolla (vesiletku). Jätevesimäärää ei pääsääntöisesti voida pitää vähäisenä, jos kiinteistöön kuuluvissa rakennuksissa on esimerkiksi paineellinen vesivaraaja tai muu vastaava vesijohtoon kiinteästi kytketty järjestelmä.

Muut

ammattimainen toiminta = laaja ja pitkäkestoinen toiminta ja/tai kaupallinen toiminta, jota ei voida pitää kertaluontoisena.

jaloittelualue = eläinsuojan välittömässä yhteydessä sijaitseva alue, jota käytetään säännöllisesti eläinten jaloitteluun ja jolta kerätään lanta (ja valumavedet) talteen

laidun = yksi- tai monivuotisia nurmi- tai rehukasveja kasvava peltoalue, jolta eläimet syövät rehua. Laidun käsittää myös luonnonlaitumet, kuten metsälaitumet, ja perinnebiotoopit.

nestemäinen kemikaali = kaikki nestemäiset kemikaalit, jotka sisältävät myös vaaralliset nestemäiset jätteet, polttonesteet ja öljyt.

pohjaveden muodostumisalue = pohjavesialueen osa, joka läpäisee vettä erityisen hyvin, eli jossa vedenläpäisevyys maanpinnan ja pohjavedenpinnan välillä on vähintään samaa suuruusluokkaa kuin hienohiekalla. Muodostumisalueeseen kuuluvat myös sellaiset pohjavesialueeseen välittömästi liittyvät kallio- ja moreenialueet, jotka lisäävät olennaisesti alueen pohjaveden määrää. Muodostumisalue kuvataan ympäristönsuojelumääräysten karttapohjalla varsinaisen pohjavesialueen rajan sisäpuolella olevalla rajauksella.

tulvanalainen alue = alue, joka jää tulvan alle useammin kuin keskimäärin kerran 20 vuodessa eikä sitä ole suojattu tulvapenkereillä tai muilla pysyvillä rakenteilla.

työmaavesi = rakennustyömaalle kertyvät sade- ja sulamisvedet eli hulevedet, kaivantoihin kertyvät vedet sekä erilaisissa työmenetelmissä, kuten porauksessa käytettävät vedet.

ulkotarha = aidattu, jaloittelualuetta laajempi alue, jossa eläimiä kasvatetaan yleensä ympärivuotisesti. Ulkotarhassa voi sijaita sääsuoja sekä ruokinta- ja juottopaikat. Ulkotarha voi sisältää myös jaloittelualueen.

vesistö = vesilain (587/2011) 1 luvun 3 §:n 1 momentin 3 kohdan mukaisesti järvi, lampi, joki, puro ja muu luonnollinen vesialue sekä tekojärvi, kanava ja muu vastaava keinotekoinen vesialue. Vesistönä ei kuitenkaan pidetä noroa, ojaa ja lähdettä.

2. LUKU JÄTEVEDET

6 § Jätevesien käsittely jätevesiviemäriin liittymättömillä kiinteistöillä

6.1 Talousjätevesien puhdistus- ja käsittelylaitteistojen rakentamisessa, sijoittamisessa, käytössä ja kunnossapidossa on sen lisäksi mitä ympäristönsuojelulain luvussa 16, valtioneuvoston asetuksessa talousjätevesien käsittelystä viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla 157/2017 (hajajätevesiasetus) ja Marttilan kunnan kaavamääräyksissä sekä rakennusjärjestyksessä säädetään, noudatettava näitä määräyksiä.

6.2 Mikäli kiinteistön jätevesiä ei ole johdettu kunnan jätevesiviemäriin tai muuhun keskitettyyn jätevesien puhdistukseen, tulee ne kiinteistöllä puhdistaa siten, että saavutetaan asetetut jätevesien käsittelyvaatimukset.

Puhdistettuja jätevesiä ei saa johtaa suoraan vesistöön tai valtaojaan, vaan vesiä on viivytettävä tai ne on johdettava ensin ojaan. Kiinteistön haltijan tulee huolehtia, että jätevesien käsittelyjärjestelmät ovat toimintakunnossa ja varautua siihen, että hänen tulee osoittaa jätevesijärjestelmän puhdistusteho luotettavaan näytteenottoon perustuen.

Muilla kuin rantavyöhykkeillä ja pohjavesialueilla jätevedet tulee käsitellä ympäristönsuojelulain 154 b §:n perustason puhdistusvaatimusten mukaisesti.

6.3 Rantavyöhykkeillä jätevedet tulee käsitellä hajajätevesiasetuksen 4 §:n ankarampien puhdistusvaatimusten mukaisesti. Rantavyöhykkeillä ensisijainen käymäläratkaisu on kuivakäymälä. Mikäli kohteessa on vesikäymälä, käymäläjätevedet tulee ensisijaisesti johtaa umpisäiliöön.

6.4 Vesikäymälän rakentaminen on kielletty sellaisilla kiinteistöillä, joihin ei ole ympärivuotista tieyhteyttä tai mahdollisuutta säännölliseen lietetyhjennykseen.

6.5 Pohjavesialueilla jätevesien maahan imeyttäminen on kiellettyä. Jätevedet tulee johtaa umpisäiliöön tai käsiteltäväksi pohjavesialueen ulkopuolelle tai ne voidaan käsitellä tiiviissä puhdistuslaitteistossa, josta puhdistetut jätevedet johdetaan pohjavesialueen ulkopuolelle. Pohjavesialueen ulkopuolelle johdettavilta jätevesiltä edellytetään YSL 154 b §:n mukaista perustason puhdistusvaatimusta.

6.6 Jätevedet, jotka eivät sisällä käymäläjätevesiä ja joiden määrä on vähäinen (esimerkiksi kantovesi), voidaan imeyttää hallitusti maaperään, jos niistä ei aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa. Maaperän on sovelluttava jätevesien imeyttämiseen. Myös pohjavesialueella vähäiset harmaat jätevedet voidaan imeyttää maahan, mikäli pohjaveden pilaantumisvaaraa ei synny. Vähäisiäkään jätevesiä ei saa johtaa suoraan vesistöön.

6.7 Jätevesien käsittelyjärjestelmien ja puhdistettujen jätevesien purkupaikan sijoittamisessa on noudatettava seuraavia suojaetäisyyksiä:

Kohde	**Vähimmäissuojaetäisyys (m)**
Talousvesikaivo (maastosta ja maaperästä riippuen)	30–50
Maalämpökaivo	30
Vesistö tai lähde - jätevesijärjestelmä - käsiteltyjen käymäläjätevesien purkupaikka - käsiteltyjen harmaiden jätevesien purkupaikka	 30 30 20
Tie, rakennus, tontin raja	5
Koskematon suojamaakerros pohjavesitason yläpuolella - maasuodattamo - maahanimeyttämö	 0,50 1,00

Mikäli saunarakennus sijaitsee alle 10 m etäisyydellä rannasta, voidaan vähäiset harmaat jätevedet imeyttää taulukossa esitettyä vähimmäisetäisyyttä (20 m) lähemmäksi, ei kuitenkaan saunarakennuksen ja rantaviivan väliselle alueelle. Maaperän on sovelluttava jätevesien imeyttämiseen eivätkä jätevedet saa joutua suoraan vesistöön.

Jätevesien käsittelyjärjestelmät tulee sijoittaa siten, että tulvakorkeuden aikanakaan vesi ei pääse jäteveden käsittelyjärjestelmiin.

6.8 Kiinteistön haltijan tulee huolehtia siitä, että jätevesien käsittelyjärjestelmät ovat toimintakunnossa ja jäteveden käsittelyjärjestelmien puhdistusteho vastaa niille asetettuja vaatimuksia.

6.9 Kiinteistölle sijoitettavan kuivakäymälän on oltava rakenteeltaan tiivis, eikä sinne saa päästä missään olosuhteissa tulva-, valuma- tai hulevesiä. Kuivakäymälästä ei saa kulkeutua päästöjä maaperään.

6.10 Mikäli käymäläjäte kompostoidaan kiinteistöllä käymälärakennuksen ulkopuolella, on käymäläjätteelle tarkoitetun kompostorin oltava tarkoitusta varten suunniteltu, rakenteeltaan suljettu, hyvin ilmastoitu, lämpöeristetty, suojattu haittaeläimiltä ja jonka valumavesien pääsy maahan on estetty.

Kompostorin on oltava tilavuudeltaan sellainen, että se riittää yhden vuoden kompostoitavalle jätemäärälle. Määräys ei koske jälkikompostointia.

Kompostoria, jossa käymäläjätteet kompostoidaan, ei saa sijoittaa tulva-alueelle.

Kompostori tai käymälä on sijoitettava vähintään 30 m päähän vesistöstä ja talousvesikaivosta sekä vähintään 5 m päähän naapurin rajasta, ojasta ja norosta. Käymälät ja kompostorit on hoidettava niin, ettei hajuhaittoja tai muita haittoja synny.

6.11 Kylpytynnyreiden ja uima-altaiden vedet johdetaan ensisijaisesti kunnalliseen jätevesiviemäriin. Jos kunnallista jätevesiviemäriä ei ole ja kiinteistön olosuhteet sekä allasveden laatu sen mahdollistavat, voidaan se päästää hallitusti maaperään.

Vedenpuhdistuskemikaaleja tms. ei saa lisätä altaaseen vähintään seitsemään päivään ennen suunniteltua tyhjennystä.

Jos kiinteistö sijaitsee pohjavesialueella, ei tyhjennysvettä voi johtaa maaperään, mikäli siitä voi aiheutua pohjaveden pilaantumisen vaaraa.

Tyhjennysvettä ei saa laskea suoraan vesistöön (kuten järveen tai mereen), ojaan tai hulevesiviemäriin.

Mikäli kylpytynnyreiden ja uima-altaiden vedet imeytetään maahan omalla kiinteistöllä, tästä ei saa aiheutua haittaa ympäristölle, kuten maaperän vettymistä tai herkkien kohteiden pilaantumista.

Kylpytynnyreiden ja uima-altaiden vedet eivät myöskään saa aiheuttaa haittaa naapureille.

Kylpytynnyrien ja uima-altaiden pesuun ei saa käyttää ympäristölle vaarallisia aineita.

6.12 Eläinsuojien ja maitohuoneiden pesuvedet on käsiteltävä tarkoitukseen suunnitellussa erillisessä käsittelyjärjestelmässä tai yhdessä talousjätevesien kanssa yhteiskäyttöön suunnitellussa käsittelyjärjestelmässä. Eläinsuojien sekä maitohuoneiden pesuvedet ja eläinsuojan sosiaalitiloista syntyvät harmaat jätevedet, jotka eivät sisällä käymäläjätevesiä, voidaan myös johtaa liete- tai virtsasäiliöön, jos säiliöiden mitoitus on riittävä tulevalle jätevesi- ja maitomäärälle.

6.13 Jätevesijärjestelmän saostussäiliöitä ja umpisäiliöitä tulee tyhjentää alueella voimassa olevien jätehuoltomääräysten mukaisesti.

6.14 Jätevesilietteiden levittäminen käsittelemättömänä ympäristöön on kielletty. Jätehuoltomääräysten mukaisesti käsitelty jätevesiliete on sallittua levittää lannoitteeksi pellolle noudattaen asiasta annettuja jätehuoltomääräyksiä.

Käsitellynkin jätevesilietteen levittäminen pohjavesialueelle on kielletty.

7 § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu

7.1 Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu on kielletty katu- tai tiealueilla ja muilla yleisillä alueilla sekä alueilla, joista pesuvedet joutuvat suoraan vesistöön.

7.2 Ajoneuvoja, veneitä, koneita ja vastaavia laitteita saa pestä kiinteistöllä satunnaisesti muilla kuin liuotinta sisältävillä pesuaineilla, kun pesuvedet voidaan imeyttää kiinteistön maaperään edellyttäen, ettei siitä aiheudu ympäristön pilaantumista. Pesujätevesiä ei saa johtaa hulevesiviemäriin, kiinteistön ulkopuolelle tai suoraan vesistöön.

7.3 Pohjavesialueilla ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteistojen pesu pesuaineilla on sallittu ainoastaan tähän käyttötarkoitukseen rakennetulla pesupaikalla, josta pesuvedet voidaan johtaa hiekan- ja öljynerotuskaivon kautta jätevesiviemäriin tai muuhun tarkoitukseen soveltuvaan käsittelyyn.

Pohjavesialueilla laitosmainen, ammattimainen tai usein tapahtuva ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteistojen pesu ilman pesuaineita on myös kielletty, jollei pesuvesiä johdeta hiekan- ja öljynerotuskaivon kautta jätevesiviemäriin tai muuhun tarkoitukseen soveltuvaan käsittelyyn.

7.4 Ammattimainen tai laajamittainen ajoneuvojen, koneiden, veneiden ja laitteiden pesu kiinteistöllä on sallittu vain tähän tarkoitukseen rakennetulla pesupaikalla. Pesuvedet tulee johtaa hiekan- ja öljynerotuskaivon kautta jätevesiviemäriin tai muuhun tarkoitukseen soveltuvaan käsittelyyn.

7.5 Veneiden pohjamaali on poistettava siten, että maalijäte saadaan kerättyä mahdollisimman tarkasti talteen. Veneiden hiontapölyn leviäminen ympäristöön on estettävä. Maalijäte, hiontapöly ja muut vastaavat jätteet on toimitettava viranomaisen hyväksymään keräyspaikkaan.

8 § Mattojen ja tekstiilien pesu

Mattoja, tekstiilejä ja muita vastaavia saa pestä kiinteistöllä ulkona muilla kuin liuotinta sisältävillä pesuaineilla, kun pesuvedet voidaan imeyttää kiinteistön maaperään edellyttäen, ettei siitä aiheudu ympäristön pilaantumista. Pesujätevesiä ei saa johtaa hulevesiviemäriin, kiinteistön ulkopuolelle tai suoraan vesistöön.

9 § Työmaavesien johtaminen

Hulevesiin verrattavissa olevat puhtaat työmaavedet tulee ensisijaisesti ohjata ojiin tai hulevesiviemäriin. Sellaiset vedet, jotka sisältävät haitallisia aineita tai joiden kiintoainesmäärä on suuri, tulee esikäsitellä siten, että haitta-aineet ja kiintoaine saadaan poistettua tai riittävästi vähennettyä ennen niiden johtamista ojaan tai hulevesiviemäriin. Työmaavesien laatu tulee tarvittaessa selvittää näytteenotolla.

Maahan imeyttäminen edellyttää, ettei työmaavesistä aiheudu maaperän tai pohjaveden pilaantumista.

10 § Vesikasvillisuuden poisto

Leikattaessa tai kerättäessä vesistöstä vesikasvillisuutta on kasvijäte poistettava vedestä välittömästi kuivalle maalle. Talviaikana katkaistua kuivaa ruokoa ei saa jättää jään päälle.

3. LUKU JÄTTEET JA KEMIKAALIT

11 § Jätteiden hyödyntäminen maarakentamisessa

Pienimuotoisessa, ei-ammattimaisessa maarakentamisessa voidaan hyödyntää kertaluontoisesti vähäisiä määriä (alle 1000 tonnia) valtioneuvoston asetuksessa eräiden jätteiden hyödyntämisestä maarakentamisessa (843/2017, myöhemmin MARA-asetus) mainittuja jätejakeita ilmoitusmenettelynä.

Jätteitä ei voi hyödyntää maarakentamisessa ilmoitusmenettelyllä 1- ja 2-luokan pohjavesialueilla, asumiseen tarkoitetuilla alueilla, lasten leikkipaikoilla, luonnonsuojelualueilla, ravintokasvien viljelyalueilla eikä sisämaan tulvavaara-alueilla.

Jätteen hyödyntämiselle on oltava maanomistajan kirjallinen hyväksyntä. Jätteen käytöstä maarakentamisessa on annettava tiedot kiinteistön uudelle haltijalle kiinteistön haltijan vaihtuessa.

Kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle on tehtävä kirjallinen ilmoitus jätteiden sijoittamisesta maaperään vähintään 30 vuorokautta ennen hankkeeseen ryhtymistä. Jätteen maarakennuskäyttö on sallittu vain hyväksytyn ilmoituksen perusteella.

Ilmoituksesta on käytävä ilmi jätelaji, alkuperä, käsittely, määrä, sijoituskohde ja sijoittamisen ajankohta. Ilmoitukseen on liitettävä kartat sijoitus- ja varastointipaikoista ja mahdolliset analyysitulokset jätteen hyödyntämiskelpoisuudesta.

Maarakentamisessa hyödynnettävän jätteen laatuvaatimusten, sallittujen kerrospaksuuksien, sijoittamisen suojaetäisyyksien ja jätteen peittämisen ja päällystämisen osalta sovelletaan MARA-asetuksen vaatimuksia.

Muusta kuin kiinteistön omasta toiminnasta syntyneen jätteen hyötykäyttökelpoisuus tulee osoittaa MARA-asetuksen mukaisin testein. Kiinteistön omasta toiminnasta syntyneen jätteen voi hyödyntää kiinteistöllä, joka on saman omistajan omistuksessa.

Määräystä ei sovelleta, mikäli jätteen hyödyntäminen edellyttää ympäristölupaa tai hyödyntäminen edellyttää MARA-asetuksen (843/2017) mukaista ilmoitusta Lupa- ja valvontavirastolle.

12 § Vaarallisten aineiden säilytys kiinteistöllä

12.1 Ympäristölle vaarallisten aineiden, kuten esimerkiksi öljyjen, polttonesteiden, maalien, torjunta-aineiden ja liuottimien varastointi tulee järjestää kiinteistöllä siten, että niiden pääsy maaperään, pohjaveteen, vesistöön, viemäriin tai muuhun ympäristöön on estetty.

Mahdollisista säiliövuodoista tulee välittömästi ilmoittaa pelastusviranomaiselle ja mahdollisimman pian ympäristönsuojeluviranomaiselle.

12.2 Pohjavesialueelle ei saa sijoittaa uusia maanalaisia nestemäisten kemikaalien säiliöitä.

12.3 Uusien, ulos sijoitettavien maanpäällisten nestemäisten kemikaalien säiliöiden tulee olla kaksoisvaippasäiliöitä tai säiliö on sijoitettava tiiviiseen valuma-altaaseen, johon sadevesien pääsy

on estetty. Valuma-altaan tilavuuden tulee olla vähintään 110 % tilaan sijoitetun suurimman yksittäisen säiliön tilavuudesta. Muut kuin kaksivaippaiset säiliöt on katettava.

Pohjavesialueella nestemäisten kemikaalien säiliöiden vuotojen hallinta on toteutettava kaksinkertaisen suojausrakenteen mukaisesti. Kaksinkertainen suojausrakenne saavutetaan sijoittamalla kaksoisvaipparakenteinen säiliö suoja-altaaseen tai allastetun nestetiiviin rakenteen päälle, jonka tilavuus on 110 % säiliön tilavuudesta.

12.4 Kemikaalisäiliöt on varustettava ylitäytönestimellä. Säiliön siirtopumpun, täyttöletkun tai säiliösuojan on oltava lukittuna, kun säiliötä ei käytetä.

12.5 Ensimmäisen kerran maanalaiset öljy-, polttoaine- ja kemikaalisäiliöt tulee tarkastuttaa 10 vuoden kuluttua käyttöönotosta ja maanpäälliset säiliöt 15 vuoden kuluttua käyttöönotosta. Tämän jälkeen sovelletaan kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen maanalaisten öljysäiliöiden määräaikaistarkastuksista (344/1983) tarkoittamia säiliöiden tarkastusvälejä. Tarkastusvälejä sovelletaan myös muihin kuin maanalaisiin öljy- ja kemikaalisäiliöihin. Tarkastuksesta laadittava tarkastuspöytäkirja on säilytettävä ja pyydettäessä esitettävä ympäristönsuojeluviranomaiselle. Tarkastuksen saa suorittaa vain Turvallisuus- ja kemikaaliviraston hyväksymä tarkastaja.

Määräys ei koske kaksoisvaippasäiliöitä tai niihin verrattavia säiliöitä, joissa on vuodonilmaisujärjestelmä, eikä suoja-altaassa olevia maanalaisia säiliöitä, joissa on hälyttävä vuodonilmaisujärjestelmä. Määräys ei myöskään koske sisätiloihin sijoitettuja kemikaalisäiliöitä, kun tilasta on estetty nesteiden pääsy viemäriin tai ympäristöön.

Pohjavesialueilla maanalaisten öljysäiliöiden korjaaminen pinnoittamalla on kielletty.

12.6 Kiinteä polttonesteen täyttö- ja jakelupaikka, jota ei ole rekisteröity YSL:n 116 §:n nojalla tai joka ei vaadi ympäristölupaa, tulee sijoittaa tiiviille ja kestopäällystetylle alustalle, josta mahdolliset vuodot voidaan kerätä talteen. Täyttö- ja jakelupaikalla on oltava imeytysainetta ja kalustoa mahdollisten vuotojen keräämistä varten. Määräys koskee uusia täyttö- ja jakelupaikkoja välittömästi sekä vanhoja täyttö- ja jakelupaikkoja 1.1.2032 alkaen.

Mikäli säiliötä täytetään ja tankataan korkeintaan kaksi kertaa vuodessa tai täyttö- ja tankkauspaikka on tilapäinen (toiminta kestää korkeintaan 6 kuukautta), voidaan säiliön täytön ja tankkauksen aikana käyttää siirrettäviä vuodonhallintaratkaisuja.

12.7 Uusia polttonesteen täyttö- ja jakelupaikkoja ei saa perustaa pohjavesialueelle.

12.8 Kiinteistön haltija tai omistaja on velvollinen poistamaan maanalaiset, käytöstä poistetut öljy-, polttoaine- ja muut kemikaalisäiliöt putkistoineen. Säiliö tulee tyhjentää ja puhdistaa ennen poistamista ja tarkastaa mahdolliset vuodot maaperään. Mahdollisista säiliövuodoista tulee välittömästi ilmoittaa pelastusviranomaiselle ja mahdollisimman pian ympäristönsuojeluviranomaiselle.

Säiliön sijaitessa sellaisessa paikassa, että sitä on teknisesti vaikea poistaa tai poistamisesta voi aiheutua kohtuutonta vahinkoa muulle omaisuudelle tai ympäristölle,

ympäristönsuojeluviranomainen voi myöntää poikkeuksen säiliön poistamisvelvollisuudesta. Säiliö on tyhjennettävä, tarkastutettava ja säiliön täyttöputki on katkaistava ja tulpattava luotettavalla tavalla. Tarkastuksen saa suorittaa vain Turvallisuus- ja kemikaaliviraston päteväksi arvioima tarkastaja. Käytöstä poistettu, tarkastettu ja tyhjennetty säiliö on täytettävä hiekalla tai muulla vastaavalla painumattomalla materiaalilla.

12.9 Nestemäisten kemikaalien astiavarasto on sijoitettava tiiviille ja kantavalle alustalle. Varastoitavat kemikaalit tulee sijoittaa suoja-altaaseen. Ulkona sijaitsevan astiavaraston on oltava katettu. Sisätiloissa sijaitsevan kemikaalien varaston tulee olla viemäröimätön tai lattiakaivo on varustettava asianmukaisella suojakannella tai sulkuventtiilillä. Kemikaalien varaston on oltava lukittu. Määräys ei koske kotitalouksien vähäisiä kemikaaleja, kuten pesu- ja puhdistusaineita.

Pohjavesialueilla nestemäisten kemikaalien astiavaraston vuotojenhallinta on toteutettava kaksinkertaisen suojausrakenteen mukaisesti. Suoja-altaaseen sijoitettavat kemikaaliastiat on varastoitava nestetiiviissä tilassa, josta mahdolliset vuodot on mahdollista kerätä talteen.

13 § Tilapäiset murskauslaitokset

Pohjavesialueelle ei saa sijoittaa polttonesteillä toimivaa murskausasemaa, ei myöskään tilapäistä tai siirrettävää.

14 § Lumenkaatoalueen sijoittaminen

14.1 Lumenkaatoaluetta ei saa sijoittaa pohjavesialueelle, alle 100 metrin etäisyydelle vesistöstä tai vesistöön.

14.2 Lumenkaatoalueen sijoittamisessa ja käytössä tulee huolehtia siitä, että sulamisvedet eivät aiheuta ympäristön pilaantumista tai roskaantumista. Lumenkaatopaikasta vastaavan tahon tulee tarvittaessa huolehtia alueen siivoamisesta.

15 § Maalämpöjärjestelmien rakentaminen

Maalämpökaivojen poraaminen pohjavesialueille ja sijoittaminen vesistöön on kielletty, ellei toimenpiteelle ole myönnetty vesilain 3 luvun 2 §:n mukaista lupaa.

Maalämpöjärjestelmässä ei saa käyttää lämmönkeruunesteenä terveydelle tai ympäristölle vaarallisia aineita.

Jos maalämpöjärjestelmä poistetaan käytöstä tai sitä huolletaan, on lämmönsiirtoaineet otettava talteen putkistosta ja toimitettava luvanvaraiseen käsittelyyn.

Maalämpöjärjestelmiä rakennettaessa tulee huolehtia siitä, että kaivojen poraamisessa syntyvää kiviainesta tai veden ja kiintoaineksen muodostamaa lietettä ei joudu suoraan vesistöön, ojiin tai viemäriin. Poraamisessa syntyvää lietettä ei saa johtaa hallitsemattomasti siten, että aiheutuu maaperän vettymistä, ojien tai viemärien tukkeutumista tai vesistön samentumista. Poraamisessa ja kiviaineksen säilyttämisessä on huolehdittava siitä, ettei haitallista pölyämistä tapahdu.

4. LUKU ILMANSUOJELU

16 § Ilmassa kulkeutuvien päästöjen hallinta

16.1 Rakennusten ja rakennelmien hävittäminen polttamalla on kielletty.

Tästä määräyksestä voidaan kirjallisen hakemuksen perusteella myöntää poikkeus, mikäli rakennuksen polttaminen on tarpeen pelastusviranomaisen tai vastaavan tahon harjoitukseen. Poikkeusta koskevassa päätöksessä annetaan tarpeelliset määräykset toiminnasta aiheutuvan ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi.

Poikkeushakemus tulee jättää kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle 60 vuorokautta ennen aiottua polttoa.

16.2 Kiinteistökohtaisissa lämmityskattiloissa tai muissa tulipesissä ei saa polttaa sellaisia aineita, joiden palaessa muodostuvien savukaasujen joukossa ympäristöön pääsee siinä määrin nokea, hajua tai ympäristölle ja terveydelle vaarallisia yhdisteitä, että niistä saattaa aiheutua ympäristön pilaantumista.

16.3 Lämmityskattiloita, tulisijoja ja muita polttolaitteita on säädettävä, käytettävä ja huollettava siten, ettei poltosta aiheudu haittaa terveydelle tai yleiselle viihtyvyydelle. Tarvittaessa kunto on osoitettava asiantuntijan antamalla arviolla.

17 § Rakennusten, rakenteiden, esineiden tai alueiden kunnostus- ja puhtaanapitotyöt

17.1 Rakennusten julkisivujen ja ulkotiloissa suoritettavien rakenteiden tai esineiden hiekkapuhallus- ja maalaustöiden sekä muiden kunnossapitotöiden yhteydessä tulee huolehtia siitä, että toiminnasta aiheutuva melu, pöly, liuotinainehöyryt tai muut vastaavat päästöt eivät aiheuta vaaraa tai kohtuutonta haittaa kiinteistön asukkaille, naapureille tai ympäristölle.

Päästöjen ja jätteiden, kuten maalinpoiston jätteen, leviäminen ympäristöön ja jääminen maaperään tulee estää esimerkiksi suojapeittein tai muulla asianmukaisella tavalla. Syntynyt jäte tulee toimittaa asianmukaiseen jätteenkäsittelyyn.

17.2 Kulkuväylien ja muiden alueiden kunnossapito- ja puhtaanapitotyön aikana on huolehdittava riittävästä pölyntorjunnasta esimerkiksi kastelemalla tarvittaessa puhdistettava alue.

5. LUKU MELUNTORJUNTA

18 § Ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaista ilmoitusta edellyttävät toiminnat ja tapahtumat

Erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavasta tilapäisestä toimenpiteestä tai tapahtumasta tulee tehdä ympäristönsuojelulain 118 §:n mukainen ilmoitus kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle vähintään 30 vuorokautta ennen toimenpiteeseen ryhtymistä tai toiminnan aloittamista.

Ilmoitusta koskevassa päätöksessä ympäristönsuojeluviranomainen voi antaa muitakin kuin ainoastaan melua tai tärinää koskevia määräyksiä.

Ilmoitusta ei tarvitse tehdä seuraavista töistä ja tapahtumista:

1) Maanantaista perjantaihin klo 7.00–18.00 tehtävästä, rakentamiseen liittyvästä räjäytystyöstä, lyöntipaalutuksesta, murskauksesta tai muusta vastaavasta erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavasta työstä, kun työ kestää enintään neljä viikkoa.
2) Maanantaista perjantaihin klo 7.00–18.00 tehtävästä rakennus-, purku-, kunnossapito-, korjaus- tai puhdistustyöstä, jossa käytetään tilapäisesti erityisen häiritsevää melua aiheuttavia laitteita, kun työ kestää enintään neljä viikkoa.
3) Maanantaista perjantaihin klo 7.00–18.00 tehtävästä kiviaineksen murskauksesta, porauksesta, räjäytyksestä ja rikotuksesta, kun työ kestää enintään kaksi viikkoa.
4) Tilapäisiin tapahtumiin liittyvästä äänenvahvistimien ja äänentoistolaitteiden käytöstä ulkotiloissa ma-la klo 7.00–22.00 ja su klo 12.00–22.00.

Edellä 1-, 2- ja 3-kohdissa mainituista toimista toiminnanharjoittajan on tiedotettava työmaan vaikutuspiirissä oleville naapurikiinteistöjen haltijoille melu- ja tärinähaittaa aiheuttavan työn laadusta, sen kestosta sekä työmaan vastaavasta yhteyshenkilöstä vähintään seitsemän (7) päivää ennen tapahtumaa.

Kohdan 4 yleisötilaisuuksien ja muiden tilapäisten tapahtumien järjestäjän tulee huolehtia siitä, että äänentoistolaitteiden suuntaus ja äänenvahvistinlaitteiden säädöt on toteutettu siten, että niiden käyttö häiritsee naapurustoa mahdollisimman vähän. Lähialueen asukkaille tulee tiedottaa tilaisuuden laadusta, sen kestosta ja yhteyshenkilöstä vähintään seitsemän (7) päivää ennen tapahtumaa.

Sairaalan, vanhainkodin, päiväkodin, koulun tai muun vastaavan laitoksen läheisyydessä erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavasta tilapäisestä toimenpiteestä tai tapahtumasta on tehtävä ympäristönsuojelulain 118 §:n mukainen ilmoitus, jos toiminta ajoittuu laitosten käyttöaikaan.

Toiminnan sijoittuessa Natura- tai muun luonnonsuojelualueen välittömään läheisyyteen on meluilmoitus aina tehtävä.

6. LUKU ELÄINTEN PITO JA LANNAN KÄSITTELY

19 § Jaloittelualueet ja ratsastuskentät

19.1 Lanta on siivottava jaloittelualueilta ja ratsastuskentiltä lantavarastoon säännöllisesti. Lantavaraston tulee olla tiivispohjainen. Jaloittelualueiden ja ratsastuskenttien pintamaa on uusittava tarpeen mukaan.

19.2 Uudet jaloittelualueet ja ratsastuskentät tulee vesien pilaantumisen ehkäisemiseksi rakentaa asianmukaisesti ja sijoittaa riittävän etäälle vesistöistä, valtaojista sekä talousveden hankintaan käytettävistä kaivoista ja lähteistä. Tarvittava suojavyöhykkeen leveys riippuu eläinten määrästä, jaloittelualueen pinta-alasta, maaston kaltevuusolosuhteista ja maalajista.

Uudet jaloittelualueet ja ratsastuskentät tulee sijoittaa noudattaen vähintään seuraavia suojaetäisyyksiä (eivät koske laitumia):

Kohde	**Vähimmäissuojaetäisyys (m)**
Valtaoja	25
Vesistö	50
Talousvesikaivo, lähde	50

19.3 Uusia eläinsuojia tai lantaloita ei saa sijoittaa ilman kiinteistön omistajan ja haltijan kirjallista lupaa 50 m lähemmäksi naapurikiinteistöä, jossa on asuin- tai vapaa-ajan rakennuksia tai muita vastaavia herkkiä kohteita.

19.4 Kuolleita eläimiä ja teurasjätteitä ei saa haudata pohjavesialueelle.

20 § Lannan levitys ja aumaus

20.1 Pohjavesialueella lietelannan, virtsan, pesuvesien, säilörehun puristenesteen ja muiden nestemäisten orgaanisten lannoitevalmisteiden levittäminen on kielletty.

20.2 Kuivalannan levittäminen on kiellettyä pohjaveden varsinaisella muodostumisalueella.

20.3 Lanta-auman sijoittaminen on kielletty 100 metriä lähemmäs asuin- tai vapaa-ajan rakennuksia ilman kiinteistön omistajan ja haltijan kirjallista lupaa.

7. LUKU MUUT MÄÄRÄYKSET

21 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä

Ympäristönsuojeluviranomainen voi erityisestä syystä hakemuksesta myöntää yksittäistapauksissa luvan poiketa näistä määräyksistä. Poikkeamisesta ei saa aiheutua näiden määräysten tavoitteiden syrjäytymistä. Poikkeaminen käsitellään noudattaen hallintomenettelystä annettuja säännöksiä. Poikkeamisesta annettavaan päätökseen haetaan muutosta siten kuin ympäristönsuojelulaissa säädetään muutoksenhausta.

Ympäristönsuojelumääräyksistä poikkeamisesta peritään ympäristönsuojeluviranomaisen taksan mukainen maksu.

22 § Seuraamukset ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta tai laiminlyönnistä

Ympäristönsuojelumääräysten rikkomisen tai laiminlyönnin seuraamuksista ja pakkokeinoista säädetään ympäristönsuojelulain 18 luvussa ja 225 §:ssä.

8. LUKU VOIMAANTULOMÄÄRÄYKSET

23 § Ympäristönsuojelumääräysten voimaantulo

Nämä ympäristönsuojelumääräykset tulevat voimaan x.x.2027.